سُورَةُ الصَّافَّاتِ (مَكيّة)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ﴿١﴾ سوێند بە فریشتە ڕیز بووەکان. فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ﴿٢﴾ بەو فریشتانەش کە دەخوڕن
بەسەر ستەمکاراندا (لەسەرە مەرگ و لە قیامەت و دۆزەخدا). فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ﴿٣﴾ بەوانەش کە پەیامە
ئاسمانیەکان دەگەیەنن بە پێغەمبەران و بەسەریاندا دەیخوێننەوە. إِنَّ إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ﴿٤﴾ بەڕاستی خوای ئێوە
تاک و یەکێکە. رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾ پەروەردگاری ئاسمانەکان و زەوی و
نێوانیانە، پەروەردگاری ڕۆژهەڵاتەکانیشە. إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ بێگومان ئێمە ئاسمانی
دنیامان ڕازاندۆتەوە بە جوانی و ڕۆشنی ئەستێرە و هەسارەکان. وَحِفۡظٗا مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ مَّارِدٖ ﴿٧﴾ ئاسمانمان
پاڕاستووە لە پیلان و شەڕی هەموو شەیتانێکی سەرکەش. لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ مِن كُلِّ
جَانِبٖ ﴿٨﴾ شەیتانەکان ناتوانن هەواڵی ئەو نەخشە و بەرنامانەی کە بەفریشتە پایە بڵندەکان دەسپێردرێت،
بیزانن ببیستن، چونکە لە هەموو لایەکەوە پارچە ئەستێرەیان بۆ دەهاوێژرێت. دُحُورٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ وَاصِبٌ
﴿٩﴾ بۆ ئەوەی تێکبشکێنرێن و ڕاو بنرێن، سزای سەخت و بەردەوام لە قیامەتدا بۆیان ئامادەیە. إِلَّا مَنۡ
خَطِفَ ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ ثَاقِبٞ ﴿١٠﴾ مەگەر ئەوەی کە هەواڵێک بفرێنێت و بیەوێت بۆی دەربچێت،
ئەوە ئەستێرەیەکی ڕووناک شوێنی دەکەوێت و لەناوی دەبات. فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا
خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٖ لَّازِبِۭ ﴿١١﴾ ئەی پێغەمبەر ﷺ لە بێ باوەڕان بپرسە: ئایا ئەوان گرنگتر و گەورەتر و
بەهێزترن یان ئەو شتانەی تر کە دروستمان کردووە وەک (ئاسمان و زەوی و کێوەکان... هتد)، بێگومان ئێمە
ئەوانمان لە قوڕێکی مچ (لکاو) دروست کردووە (کە یەکێکە لە قۆناغەکانی دروستکردنی باوکە ئادەم). بَلۡ
عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ ﴿١٢﴾ نەخێر (سەیرە) تۆ سەرسامی لە بێ باوەڕان کەچی ئەوان گاڵتە دەکەن بەو
هەموو بەڵگە بەهێزانە. وَإِذَا ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ﴿١٣﴾ کاتێکیش ئامۆژگاری بکرێن ئامۆژگاری وەرناگرن و سەر
بادەدەن. وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةٗ يَسۡتَسۡخِرُونَ ﴿١٤﴾ کاتێک بەڵگەو موعجیزەیەک دەبینن دەیکەنە گاڵتەجاڕ و باوەڕ ناکەن.
وَقَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ دەشیانوت: ئەمەی ئێمە دەیبینین و دەیبیستین جگە لە جادوویەکی ئاشکرا

شتێكی تر نیه!!... أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ﴿١٦﴾ هەروەها دەڵێن: ئایا كاتێک مردین و
بووینە خاک و ئێسک، ئایا ئێمە زیندوو دەكرێینەوە؟! أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ ئایا باوانی دێرینیشمان زیندوو
دەكرێتەوە؟ قُلۡ نَعَمۡ وَأَنتُمۡ دَٰخِرُونَ ﴿١٨﴾ لەوەڵامیاندا ئەی پێغەمبەر ﷺ بڵێ: بەڵێ، لەكاتێكدا كە ئێوە زەلیل و
مل كەچن. فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ فَإِذَا هُمۡ يَنظُرُونَ ﴿١٩﴾ جا بێگومان تەنها داچڵەكاندن و تێخوڕین و
دەنگێكی بەهێزە دەستبەجێ هەموویان هەستاون و تەماشا دەكەن. وَقَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا هَٰذَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ﴿٢٠﴾ ئەوسا
دەڵێن: ئەی هاوار، ئاخ و ئۆف بۆ ئێمە، ئەمە ئیتر ڕۆژی قیامەت و لێپرسینەوەیە. هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ٱلَّذِي
كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ ئینجا بەهەڕەشەوە پێیان دەوترێت ئەمە ڕۆژی جیاكردنەوەیە كە ئێوە بڕواتان پێی
نەبوو، بەدرۆتان دەزانی. ۞ٱحۡشُرُواْ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزۡوَٰجَهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَعۡبُدُونَ ﴿٢٢﴾ خوای گەورە فەرماندەدا
بە فریشتەكان هەموو ئەوانەی ستەمیان كردووە كۆیان بكەنەوە، خۆیان و هاوسەرانیان، خۆیان و هاوشێوەیان
و ئەو شتانەش كە دەیانپەرست..... مِن دُونِ ٱللَّهِ فَٱهۡدُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ لەجیاتی خوا، ئینجا
ڕێنماییان بكەن بۆ ڕێگەی دۆزەخ چونكە بێ باوەڕ و تاوانبارن. وَقِفُوهُمۡۖ إِنَّهُم مَّسۡـُٔولُونَ ﴿٢٤﴾ لەكاتی ڕاپێچ
كردنیاندا فەرمان دەدرێت: ئادەی بیانوەستێنن، بێگومان ئەوان پرسیار لێكراون. مَا لَكُمۡ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾
پێیان دەوترێت: ئەوە چیتانە بۆ پشتی یەكتر ناگرن، بۆ بەرگری لە یەك ناكەن؟..! بَلۡ هُمُ ٱلۡيَوۡمَ مُسۡتَسۡلِمُونَ
﴿٢٦﴾ نەخێر، تازە كار لە كار ترازاوە ئەمڕۆ هەموویان تەسلیمن و بێ دەسەڵاتن. وَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ
يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٧﴾ ئا لەو كاتەدا كە دەوەستێنرێن، یەخەی یەكدەگرن و ڕوو بە ڕووی یەک بە توندی قسە دەكەن
و پرسیار لە یەک دەكەن و یەكتری تاوانبار دەكەن. قَالُوٓاْ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ تَأۡتُونَنَا عَنِ ٱلۡيَمِينِ ﴿٢٨﴾ ژێر
دەستەكان بە ئاغاكانیان دەڵێن: بێگومان ئێوە هەمیشە لای ڕاستتان لێگرتبووین (هەوڵتان دەدا ئێمە بخەڵەتێنن
بەدرۆ بە زۆر). قَالُواْ بَل لَّمۡ تَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ﴿٢٩﴾ ئەوانیش لەوەڵامیاندا دەڵێن: نەخێر، وا نیە، ئێوە هەر
خۆتان ئیماندار نەبوون!! وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭۖ بَلۡ كُنتُمۡ قَوۡمٗا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ خۆ ئێمە هیچ زۆر و
دەسەڵاتێكمان بە سەرتاندا نەبوو، دەستمان نەدەڕۆشت بەسەرتاندا، ئێوە هەر خۆتان لە سنوور دەرچوو بوون.
فَحَقَّ عَلَيۡنَا قَوۡلُ رَبِّنَآۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ ﴿٣١﴾ ئیتر خۆ چارەمان نیە دەبێت بڕیاردادەی پەروەردگارمان بەسەرماندا
پیادە بكرێت، دەبێت سزای (بێ ئیمانی و تاوانباری) خۆمان بچێژین. فَأَغۡوَيۡنَٰكُمۡ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾ لە

وەلامیاندا دەڵێن: ڕاستە، ئێمە ئێوەمان گومڕا کردبوو، بەڵام خۆیشمان هەر گومڕاو سەر لێشێواو بووین. فَإِنَّهُمْ
يَوْمَئِذٍ فِي ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ ئەو ڕۆژە بەڕاستی هەموویان لە سزاو ئازاردا هاوبەشن، هەروەک لە دنیادا
هاوکار بوون. إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ ئێمە بێگومان ئاوا دەکەین بە گوناهکار و تاوانباران. إِنَّهُمْ
كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ ئەوانە کاتی خۆی کە پێیان دەوترا: هیچ خوایەک نیە جگە
لە (الله) سەریان بادەدا و فوویان دەکردە خۆیان و فیزیان دەکرد... وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ
مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ دەیانوت: ئێمە چۆن واز لە خواکانمان دەهێنین بۆ شاعیرێکی شێت؟! بَلْ جَآءَ بِٱلْحَقِّ وَصَدَّقَ
ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ نەخێر، وانیە، بەڵکو ئەو حەق و ڕاستەقینەی هێناوە، ڕاستی پێغەمبەرانی پێش خویشی
سەلماندووە. إِنَّكُمْ لَذَآئِقُواْ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ مادەم ئێوە کاتی خۆی بڕواتان پێنەکرد دەبێت سزای زۆر بە
ئێش بچێژن. وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ تۆڵەتان لێ ناسەنرێت بەقەدەر ئەو کارو کردەوانە نەبێت
کەکاتی خۆی ئەنجامتان دەدا. إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ ئەوەی باسکرا حاڵی خوانەناسان بوو بەڵام بەندە
دڵسۆز و هەڵبژاردەکانی خوا (ئیمانداره بەڕێزەکان). أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾ ئەوان ڕزق و ڕۆزی
ئاشکرای زۆرو زەبەندە و دیاری کراویان پێشکەش دەکرێت (لەسەر سینی و دەفری زێڕ و زیو). فَوَٰكِهُ وَهُم
مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ میوەهاتی هەمەجۆر و هەمەچەشن، هاوڕێ لەگەڵ قەدرو ڕێزێکی بێ وێنەدا لەلایەن
پەروەردگار و فریشتەکانەوە. فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ لە بەهەشتی پڕ لە نازو نیعمەتدا (بۆ هەمیشە دوور لە
پیری و نەخۆشی و ناخۆشی). عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٤﴾ ئەو بەختەوەرانە لەسەر کورسی و قەنەفە ڕازاوەکان
بەرامبەر یەکتری دادەنیشن، (دیارە خوای گەورە دەیخاتە دڵی ئیماندارانەوە بەتایبەتی ئەوانەی ناسیاوی یەکن، تا
بەدیداری یەکتر شاد ببن و ناو بەناو یادی ژیانی دنیاو خەباتیان لە پێناوی ئاینی خوادا بکەن). يُطَافُ عَلَيْهِم
بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ لە پەرداخی تایبەتیدا شەرابی تایبەتیان بەسەردا دەگێڕن. بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٤٦﴾
شەرابەکە زۆر سپی و بەلەزەتە بۆ ئەو کەسانەی کە دەیخۆنەوە و نۆشی دەکەن. لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا
يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ ئەو شەرابە نەدەبێتە هۆی سەرئێشە و ئێڵنجدان، نە مەست و سەرخۆش و بێ هۆشیان دەکات
(وەک شەرابە ناپوختەکانی دنیا). وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ لە تەنیشتیانەوە حۆری چاوگەش
دانیشتوون، جگە لە هاوسەرانیان چاو بۆ کەسی تر هەڵنابڕن. كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ هەر دەڵێی

هێلکەی کوڵاوی پاک کراو شاراوەن (کەس دەستی لێ نەداون). فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥٠﴾
ئینجا ئیتر (ئەو بەختەوەرانە بەدەم عەیش و نۆشەوە) پرسیار لە یەکتری دەکەن و (یادگارەکانیان لە دنیادا باس
دەکەن). قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٞ ﴿٥١﴾ یەکێکیان مۆڵەت دەخوازێت و دەڵێت: من بەڕاستی کاتی
خۆی لە دنیادا هاوەڵێکم هەبوو... يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ زۆرجار دەیوت: تۆ بڕوا بو شتی وا
دەکەیت؟! أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ ئایا ئەگەر بووینە خاک و ئێسک ئێمە بەڕاست
پاداشت دەدرێینەوە؟! قَالَ هَلۡ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ پاشان ئیماندارەکە ڕوو بەهاوەڵانی وتی: ئەرێ ئەوە ئێوە
تەماشایەک ناکەن: بابزانین ئەو هاوەڵەم حاڵی چۆنە. فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَآءِ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ هەر کە سەیرێکی
کرد بینی وا لە ناوەڕاستی دۆزەخدا گیری خواردووە... قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرۡدِينِ ﴿٥٦﴾ ئەوسا پێی وت:
بەخوا خەریکبوو منیش تیا بەریت، خەریک بوو منیش وەکو خۆت هەڵدێریت. وَلَوۡلَا نِعۡمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ
ٱلۡمُحۡضَرِينَ ﴿٥٧﴾ خۆ ئەگەر نیعمەتی هیدایەتی پەروەردگارم نەبوایە، ئەوە منیش لە ئامادە بووانی ناو دۆزەخ
دەبووم. أَفَمَا نَحۡنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ ئینجا بەختەوەران لە خۆشیدا دەڵێن: ئێمە ئیتر نامرین، ژیانمان بەردەوامە.... إِلَّا
مَوۡتَتَنَا ٱلۡأُولَىٰ وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ جگە لە مردنەکەی یەکەمی جارمان، ئێمە ئیتر هیچ ئازار و
ئەشکەنجەیەکیش ناچێژین. إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ بەڕاستی ئا ئەمەیە سەرکەوتن و سەرفرازی و
بەختەوەری گەورە و بێ سنوور. لِمِثۡلِ هَٰذَا فَلۡيَعۡمَلِ ٱلۡعَٰمِلُونَ ﴿٦١﴾ دەبا ئا بۆ ئەم بەهەشتە، بۆ ئەم
کامەرانیە، بۆ ئەم نازو نیعمەتە بێ سنوورە، ئەوانەی کە کارو کۆشش دەکەن، با بۆ ئەم دەسکەوتانە بیکەن.
أَذَٰلِكَ خَيۡرٞ نُّزُلًا أَمۡ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ باشە، ئایا ئەو بەهەشت و نازو نیعمەتە چاکە؟ یان درەختی ژەقنە
بووت. إِنَّا جَعَلۡنَٰهَا فِتۡنَةٗ لِّلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٣﴾ ئێمە کردوومانە بەهۆی ناخۆشی و ئازار بۆ ستەمکاران (ئەوانەی لە
دنیادا گاڵتەیان دەهات و دەیانوت چۆن لەناو ئاگردا درەخت دەڕوێت؟!) إِنَّهَا شَجَرَةٞ تَخۡرُجُ فِيٓ أَصۡلِ
ٱلۡجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ بێگومان ئەوە درەختێکە لە ناخی دۆزەخدایە و لەوێوە (لق و پۆپەکانی) بەهەموو بەشەکانی
دۆزەخدا بڵاوکردۆتەوە. طَلۡعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٦٥﴾ بەروبوومەکەی دەڵێی سەلکەسەری شەیتانەکانە
(لە ناشرینی و بێ لەزەتیدا). فَإِنَّهُمۡ لَأٓكِلُونَ مِنۡهَا فَمَالِـُٔونَ مِنۡهَا ٱلۡبُطُونَ ﴿٦٦﴾ دۆزەخیەکان بە ناچاری لێی
دەخۆن، سکیانی لێ پڕ دەکەن. ثُمَّ إِنَّ لَهُمۡ عَلَيۡهَا لَشَوۡبٗا مِّنۡ حَمِيمٖ ﴿٦٧﴾ لەوەودوا شلەمەنیەکی زۆر گەرم

دەکەن بەسەریدا (بەزۆر دەرخواردیان دەدرێت). ثُمَّ إِنَّ مَرۡجِعَهُمۡ لَإِلَى ٱلۡجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ پاشان (دوای ئەوەی کە
تێریان خواردو تێریان خواردەوە!! بە دەم شەق و تێهەڵدان و سەرزەنیشتی فریشتەکانی دۆزەخەوە) بەزۆر
دەگێڕدێنەوە بۆ ناو دۆزەخ، (دیارە براون بۆ شوێنی تایبەتی خواردن و خواردنەوە!!) إِنَّهُمۡ أَلۡفَوۡاْ ءَابَآءَهُمۡ
ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾ ئەوانە کاتی خۆی باوو باپیرانی خۆیانیان بینی بەگومڕایی (بیریان نەکردەوە و کوێرانە شوێنیان
کەوتن). فَهُمۡ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمۡ يُهۡرَعُونَ ﴿٧٠﴾ ئیتر بەبێ لێکدانەوە ئەوانە بەشوێنیاندا بەتاڵۆکە و هەڵەداوان چوون
(باوەڕیان بە پێغەمبەران و ئیمانداران نەکرد). وَلَقَدۡ ضَلَّ قَبۡلَهُمۡ أَكۡثَرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ سوێند بەخوا بێگومان
زۆربەی پێشینانیان هەر گومڕا بوون (چونکە دڵڕەق بوون و ئامادەی بیستنی ڕاستی نەبوون). وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا
فِيهِم مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ هەرچەندە ئێمە بەڕاستی، پێغەمبەرانی بێدارکەرەوەمان بۆ ڕەوانە کردبوون (بەڵام زۆربەیان
گاڵتەیان پێ دەهات). فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾ جا ئیتر تەماشابکە سەرنج بدە، سەرەنجامی
بێدارکراوەکان چی بوو (چۆن بە دۆزەخ پاداشت درانەوە!) إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿٧٤﴾ جگە لە بەندە
دڵسۆزو هەڵبژاردەکانی خوا (کە ئەوان لە دۆزەخ دوورن و بە بەهەشت شاد بوون). وَلَقَدۡ نَادَىٰنَا نُوحٞ فَلَنِعۡمَ
ٱلۡمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ بێگومان نوح هانا و هاواری بۆ هێناین، ئێمەیش چاکترین فریاد ڕەسێک بووین کە بەهانا و
هاواریەوە چووین. وَنَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ خۆی و کەسوکاری باوەڕدارمان لە تەنگانە
گەورەکە ڕزگار کرد... وَجَعَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلۡبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ جا تەنها هەر ئەوەی ئەویشمان هێشتەوە (کە ببنە
هۆی ئاوەدانکردنەوەی زەوی سەر لەنوێ). وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿٧٨﴾ هەروەها بەسەرهاتی ئەومان
هێشتەوە بۆ نەوەکانی داهاتوو (تا پەندی لێوەربگرن). سَلَٰمٌ عَلَىٰ نُوحٖ فِي ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٧٩﴾ سڵاو لەسەر نوح لە
لایەن سەرجەم ئیماندارانەوە لە هەموو کات و شوێنێکدا. إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٨٠﴾ بەڕاستی ئێمە ئا
بەو شێوەیە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوە (یادیان دەهێڵینەوە). إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٨١﴾ بەڕاستی ئەو
لەبەندە ئیماندارەکانی ئێمەیە. ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ﴿٨٢﴾ لەوەودوا ئەوانی ترمان نوقمی زریان کرد. ۞وَإِنَّ مِن
شِيعَتِهِۦ لَإِبۡرَٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ بێگومان لە شوێنکەوتە و پەیرەوانی نوح - ئیبراهیم - ە (سەلامی خوایان لێ بێت). إِذۡ
جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلۡبٖ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ کاتێک ڕووی کردە پەروەردگاری، بە پیر بانگەوازیەوە چوو، بەدڵێکی پڕ لە ئیمان
و یەک خواناسیەوە. إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَاذَا تَعۡبُدُونَ ﴿٨٥﴾ ڕۆژێک بە باوکی و قەومی و هۆزەکەی وت:

باشه، ئەوە ئێوە چی دەپەرستن؟! أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ ئایا شتی دەست هەڵبەستە دەکەنە
خواو لە جیاتی پەروەردگار دەتانەوێت بیپەرستن؟! فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾ باشە، ئاخر ئێوە، چ
گومانێکتان هەیە لە پەروەردگاری جیهانیان؟! فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ ﴿٨٨﴾ ئە وسا چاوی هەڵبڕی بۆ ئاسمان و
تەماشایەکی ئەستێرەکانی کرد، (لە ساخی بیروبۆچوونیان). فَقَالَ إِنِّى سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ دیارە کە سبەی جەژنیان بووە و
دەعوەتی حەزرەتی ئیبراهیمیشیان کردووە، ئەمیش حەزی نەکردووە و بێزاربووە بۆیە وتی: من نەخۆشم.فَتَوَلَّوْا۟
عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ ئەوانیش بەجێیان هێشت و ڕۆیشتن. فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ ئەوسا
بە پەنهانی چوو بۆ لای بتەکانیان و وتی: ئەوە ناخۆن؟ (دیارە خۆراکیان بۆ بتەکان داناوە!) مَا لَكُمْ لَا
تَنطِقُونَ ﴿٩٢﴾ ئەوسا هاواری لە بتەکان کردوو، بە تووڕەییەوە پێی وتن: ئەوە بۆ لاڵن؟! بۆ قسەیەکی ژیرانە
ناکەن؟! فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ ئینجا تێیان کەوت، بەدەستی ڕاستی پیادەماڵین و دەیشکاندن.
فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ دوایی بت پەرستان گەڕانەوە و بینیان خواکانیان تێکوپێک شکاون، بەپەلە و
شڵەژاوییەوە هاتن بۆ ئیبراهیم!!... قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ ئەویش پێی وتن: باشە، ئایا ئەو پەیکەرانەی
خۆتان دایدەتاشن، دەیپەرستن؟!وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ لەکاتێکدا خوا بەدیهێنەری ئێوەیش و ئەم
بتانەشە کە دروستتان کردوون (نەشیانتوانی بەرگری لە خۆیان بکەن!!). قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى
ٱلْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ کەچی بیریان نەکردەوە لەو بەڵگە بەهێزانەوە، وتیان: شوێنێک دروست بکەن و ئاگری تێدا
بکەنەوە و ئیبراهیمی تێ فڕێ بدەن (با بسوتێت و لەناو بچێت). فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
ئەوان ویستیان پیلانێکی بۆ دروست بکەن، ئێمە ئەوانمان تێکشکاند و ڕیسوامان کردن. وَقَالَ إِنِّى ذَاهِبٌ إِلَىٰ
رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ ئینجا ئیبراهیم وتی: من بەڕاستی ئێوە بە جێ دەهێڵم و دەڕۆم بەرەو ڕەزامەندی پەروەردگارم،
لە ئاییندەشدا بەردەوام ڕێنموویم دەکات. رَبِّ هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠٠﴾ ئەوسا کۆچی کرد ، لەو ڕێگەو بانەدا
داوای لەخوا کردو وتی: پەروەردگارا نەوەیەکی چاک و پاکم پێ ببەخشە. فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ ئێمەش
مژدەی کوڕێکی بە ئارام و خۆگرو ژیرمان پێبەخشی کە -ئیسماعیل- ە. فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ إِنِّىٓ
أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ

ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٠٢﴾ کاتێک ئەو کوڕە کەوتە دەروماڵ لەگەڵیدا بەیانیەک پێی وت :کوڕم شیرینم بێگومان من دەمبینی
لە خەومدا کە تۆ سەردەبڕم، تۆ دەڵێی چی؟ ڕات چۆنە؟! (کوڕی چاک و خواناس و خۆگر بەزمانی شیرین)
وتی: بابەگیان هەر فەرمانێکت پێ دراوە جێبەجێی بکە، دەمبینیت ئەگەر خوا حەز بکات، خوابیەوێت، لە
ئارامکاران دەبم. فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ کاتێک هەردووکیان تەسلیمی فەرمانی پەروەردگار بوون،
ئیبراهیم، ئیسماعیلی بە ڕوودا خستە سەر خاک بۆ ئەوەی سەری ببڕێت. وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾ ئێمەش
بانگمان لێکرد: ئەی ئیبراهیم!! قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ بەڕاستی خەوەکەت
هێنایە دی، ئێمە هەر ئاوا پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوە (لە تاقی کردنەوەکاندا سەریان دەخەین، چونکە
لێبڕاون). إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ بەڕاستی ئەمە خۆی تاقیکردنەوەیەکی ئاشکراو ڕوونە. وَفَدَيۡنَٰهُ
بِذِبۡحٍ عَظِيمٖ ﴿١٠٧﴾ ئێمەش قۆچێکی گەورەمان کردە قوربانی ئیسماعیل تا لە جیاتی ئەودا سەری ببڕێت. وَتَرَكۡنَا
عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ پاشان ئێمە لەناو گەلان و نەوەکانی داهاتوودا ناوی ئیبراهیمان هێشتەوە. سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ
إِبۡرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾ سڵاو و درووود و ڕێز لەسەر ئیبراهیم. كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١١٠﴾ ئێمە ئا بەو شێوەیە
پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوە...إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١١﴾ بەڕاستی ئەمیش لەبەندە ئیمانداره‌کانی ئێمەیە...
وَبَشَّرۡنَٰهُ بِإِسۡحَٰقَ نَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾ مژدەی هاتنە دنیای - ئیسحاق - یشمان پێبەخشی، کە ئەویش
پێغەمبەرێکە لە چاکان. وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ ﴿١١٣﴾ خێرو
بەرەکەتمان ڕژاند بەسەر ئیبراهیم و بەسەرئیسحاقدا و لەنەوەی هەردووکیان، واتە: ئیسماعیل و ئیسحاق چاکان و
پاکان، هەروەها ئەو کەسانەش پەیدادەبن بەرووونی ستەم لە خۆیان دەکەن. وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ
﴿١١٤﴾ بەڕاستی ئێمە نازو نیعمەتی خۆمانمان ڕژاند بەسەر موسا و هاروون (هەردووکیانمان هەڵبژارد بۆ
پێغەمبەرایەتی). وَنَجَّيۡنَٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ هەردووکیان و قەومەکەشیانمان لە تەنگانە
گەورەکە ڕزگارکرد (لە غەرق بوون و خنکان). وَنَصَرۡنَٰهُمۡ فَكَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ﴿١١٦﴾ سەرکەوتنمان پێبەخشین
بەسەر دوژمنەکانیاندا، هەر ئەوانیش زاڵ بوون. وَءَاتَيۡنَٰهُمَا ٱلۡكِتَٰبَ ٱلۡمُسۡتَبِينَ ﴿١١٧﴾ پاشان تەوراتمان
پێبەخشین کە ڕوونکەرەوەی هەموو شتێکە، (تا پەیڕەوی بکەن). وَهَدَيۡنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ﴿١١٨﴾
هەروەها ڕێنموویی هەردووکیانمان کرد بۆ ڕێگە و ڕێبازی ڕاست و دروست (تا قەومەکەیان سەرفراز بکەن).
وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١١٩﴾ ناوبانگی خێریانمان لە نەوەکانی داهاتوودا هێشتەوە (کە هەتا دنیایە بەڕێزەوە

ناویان ببرێت). سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ سڵاو و درود و ڕێز لەسەر موسا و هاروون (لە لایەن
پەروەردگاری مەزن و بەڕێزەوە). إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٢١﴾ بێگومان ئێمە، ئا بەو شێوەیە پاداشتی
چاکەکاران دەدەینەوە (لە دنیاو قیامەتدا ڕێزدارن). إِنَّهُمَا مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ بەڕاستی هەردووکیان لە
بەندە ئیماندارەکانی ئێمە بوون (ئەرکی سەرشانی خۆیان بە چاکی ئەنجامدا). وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
بێگومان - ئیلیاس - یش لە دەستەی پێغەمبەران و ڕەوانە کراوانە (لە لایەن ئێمەوە). إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَلَا
تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ ئەوکاتە ئەویش بە قەوم و گەلەکەی خۆی وت: ئەوە ناکرێت خواناس بن؟ ئەوە بۆ لەخوا ناترسن؟!
أَتَدۡعُونَ بَعۡلٗا وَتَذَرُونَ أَحۡسَنَ ٱلۡخَٰلِقِينَ ﴿١٢٥﴾ ئایا ئێوە هاناو هاوارو نزا بۆ - بەعل - دەبەن (بتێکی گەورە
بوو دەیانپەرست) وە واز لە خواپەرستی دەهێنن لەکاتێکدا ئەو زاتە چاکترینی دروستکارەکانە. ٱللَّهَ رَبَّكُمۡ
وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾ کە - الله - یە، پەروەردگارتانە، پەروەردگاری باو و باپیرانی دێرینیشتانە (ئەوە
بۆ بیرێک ناکەنەوە)؟! فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ کەچی ئەوان بڕوایان پێ نەکرد، کەوابوو بێگومان
ئەوان ئامادەکراون بۆ دۆزەخ. إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿١٢٨﴾ جگە لە بەندە دڵسۆزو هەڵبژاردەکانی خوا.
وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ ئینجا ناوبانگی خێری ئیلیاسمان لە نەوەکانی داهاتوودا هێشتەوە. سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلۡ
يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ سڵاو و درود و ڕێز لەسەر ئیلیاسین بێت. إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٣١﴾ ئێمە بەڕاستی بەو
شێوەیە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوە. إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ بێگومان ئەویش لە بەندە ئیماندارەکانی
ئێمەیە. وَإِنَّ لُوطٗا لَّمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ بەڕاستی - لوط - یش لە پێغەمبەرانە. إِذۡ نَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥٓ أَجۡمَعِينَ ﴿١٣٤﴾
کاتی خۆی ئەو و هەموو کەس و کاریمان ڕزگار کرد. إِلَّا عَجُوزٗا فِي ٱلۡغَٰبِرِينَ ﴿١٣٥﴾ بێجگە لە پیرەژنێک (بێ
باوەڕ بوو بەردەوام گرفتی بۆ پێش دەهێنا) لەناومان برد. ثُمَّ دَمَّرۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ پاشان هەمووانمان تەفرو تونا
کرد. وَإِنَّكُمۡ لَتَمُرُّونَ عَلَيۡهِم مُّصۡبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ بێگومان ئێوە هەموو بەیانیەک دەڕۆن بەسەر شوێنەوارەکانیاندا.
وَبِٱلَّيۡلِۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ هەروەها لە شەویشدا (هەندێک جار لەوێوە تێدەپەڕن) ئایا ئەوە ژیریتان ناخەنە کارو
بیرێک ناکەنەوە (چیمان بەسەر هێنان؟!!) وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ بەڕاستی - یونس - یش لە
پێغەمبەرانە. إِذۡ أَبَقَ إِلَى ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ﴿١٤٠﴾ کەچی ڕای کرد بەرەو کەشتیە پڕ لە کەلوپەل و خەڵکەکە...

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ ئەوسا بەناچاری بەشداری قورعەی کرد، لە ڕیزی ئەوانەدا بوو کەلە
قورعەکەدا سەرنەکەوتن... فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ ئینجانەهەنگێک قووتی دا، لەکاتێکدا کە شایانی
سەرزەنشت و گلەیی بوو (چونکە پێش ئەوەی خوا مۆڵەتی بدات قەومەکەی بەجێهێشت). فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ
مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ خۆ ئەگەر لەو کەسانە نەبوایە کە تەسبیحات و یادی خوا دەکەن و نەیوتایە (لا اله الا
انت سبحانك انی کنت من الظالمین): پەروەردگارا هیچ خوایەک نیە جگە لە تۆ، پاکی و بێگەردی و ستایش
شایستەی تۆیە و من لە ستەمکارانم. لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ ئەوە دەمایەوە لە سکی
نەهەنگەکەدا تا ڕۆژێک کە هەمووان زیندوو دەکرێنەوە. ۞فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ لەوەودوا
فڕێماندایە چۆڵیەکی بێ گژوگیاو درەختەوە بێ هێز و ماندوو نەخۆش. وَأَنۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾
ئینجا ڕووەکی کولەکەی گەورەمان بۆ پێگەیاندن (کە گەڵاکانی پان و گەورەیە و مێش و مەگەزنزیکی ناکەون).
وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِا۟ئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ ئینجا گەڕاندمانەوە و ڕەوانەمەن کرد بە پێغەمبەرایەتی بۆ لای سەد
هەزار کەس و زیاتریش دەبن (کە قەومەکەیەتی).فَـَٔامَنُوا۟ فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ ئەوسا هەموویان ئیمان و
باوەڕیان هێنا، ئێمەش ژیانێکی خۆشمان بۆ فەراهەم هێنان تا کاتێکی دیاریکراو. فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ
وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ ئەی پێغەمبەر ڕاپرسیان لێ بکە: ئایا ڕاستە! کە کچان شایستەی پەروەردگارت بن و کوڕان
شایستەی خۆیان بێت؟! (هەڵبەتە کوڕو کچ هەردوو بەدیهێنراوی خوان، پێوەر تەنها تەقوایە، بەڵام قورئان
دەیەوێت بەبیرو بۆچوونی خۆیان، پووچەڵی بەڵگەکەیان دەر بخات، کاتێ کە وتویانە: فریشتەکان کچی جوانن
لە حاڵێکدا ئەوان کچ بەچاوی سووک تەماشا دەکەن و بەکەمی دەزانن، ئەی بۆچی بۆ خوای پەروەردگار کە
لە هەموو ئەو بیروباوەڕە چەوتانە دوورە ڕەوای دەبینن؟) أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا وَهُمْ شَٰهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ ئایا
مەگەر فریشتەکانمان بە مێینە درووست کردووە و لەو کاتەدا ئەوان لەوێ بوون؟! أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ
لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ ئاگادار بن!! بەڕاستی ئەوانە هەندێک لە درۆ و بوختانیان ئەوەیە کە دەڵێن: وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ
لَكَٰذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ خوا منداڵی بووە!! بەڕاستی و بێگومان ئەوانە زۆر درۆزنن. أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾
ئایا مەگەر کچانی هەڵبژاردووە کە بیکات بە نەوەی خۆی وە ڕێزی داون بەسەر کوڕاندا؟!! مَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ ئایا چیتانە و چۆن بڕیاری بێ بەڵگەی وا دەدەن. أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ ئایا بیرێک ناکەنەوە؟ (لەم
قسە بێ سەروبەنانە؟! لەم تۆمەتە ناماقوڵانە؟!). أَمْ لَكُمْ سُلْطَٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ ئایا مەگەر بەڵگە و شتێکی بەهێز

و ئاشكراتان بەدەستەوەیە (بۆ ئەم قسە حەلەق و مەلەقانە). فَأۡتُواْ بِكِتَٰبِكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٥٧
ئادەی: كوا كتێبتان، كوا بەڵگەتان ئەگەر ئێوە ڕاست دەكەن بیهێننە مەیدان. وَجَعَلُواْ بَيۡنَهُۥ وَبَيۡنَ ٱلۡجِنَّةِ نَسَبٗاۚ
وَلَقَدۡ عَلِمَتِ ٱلۡجِنَّةُ إِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ١٥٨ لەلایەكی ترەوە كافرەكان خزمایەتیان بڕیار داوە لەنێوان زاتی
پەروەردگار و پەریەكاندا، سوێن بەخوا پەریەكانیش چاك زانیویانە كە ئامادە دەكرێن (بۆ لێپرسینەوە و محاسەبە
ئەگەر ئاوا خزمایەتیەك هەبێت چۆن دادگای دەكرێن؟!). سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ١٥٩ پاكی و بێگەردی
بۆ خوای گەورە، دەربارەی ئەو شتانەی كە ئەوان باسی ئەكەن و ئەو قسە بێ جێیانەی دەیكەن بەرامبەر بە
خوا. إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ١٦٠ بەڵام بەندە دڵسۆزو هەڵبژاردەكانی خوا (لەو گوفتارو بۆچونە خوارو
خێچانە دوورن). فَإِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ ١٦١ ئەی بێ باوەڕان بەڕاستی ئێوە و ئەوەش دەیپەرستن. مَآ أَنتُمۡ
عَلَيۡهِ بِفَٰتِنِينَ ١٦٢ ناتوانن كەسی پێ گومڕاو و سەرلێشێواو بكەن و لە خوای دوور بخەنەوە. إِلَّا مَنۡ هُوَ
صَالِ ٱلۡجَحِيمِ ١٦٣ مەگەر ئەو كەسەی نیشتەجێی ناو دۆزەخە. وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٞ مَّعۡلُومٞ ١٦٤ فریشتەكان
دەڵێن: كەسمان نی یە شوێنی دیاریكراوی خۆی نەبێت. وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلصَّآفُّونَ ١٦٥ بەڕاستی ئێمە هەر هەمومان
بە ڕیز وەستاوین (ئامادەی فەرمانین). وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلۡمُسَبِّحُونَ ١٦٦ دووبارە دەڵێن: ئێمە هەموو دەم سەرگەرمی
تەسبیحات و ستایشی خوای میهرەبانین. وَإِن كَانُواْ لَيَقُولُونَ ١٦٧ هەرچەندە هاوەڵگەڕان پێش ڕەوانە كردنی
پێغەمبەر دەیان وت: لَوۡ أَنَّ عِندَنَا ذِكۡرٗا مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦٨ ئەگەر ئێمەش كتێبێكی ئاسمانیمان وەك پێشووەكان
بۆ بهاتایە... لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ١٦٩ ئێمەیش دەبووینە بەندە دڵسۆزو چاكەكانی خوای گەورە.
فَكَفَرُواْ بِهِۦۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ١٧٠ كەچی كە قورئانمان ڕەوانە كرد بڕوایان پێ نەكرد، سەرئەنجام خۆیان
دەبیننەوە (چیان بەسەر دەهێنین). وَلَقَدۡ سَبَقَتۡ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٧١ سوێن بەخوا بێگومان بڕیاری
ئێمە بۆ بەندە فرستادە و پێغەمبەرەكانمان (هەر زوو دەرچووە)... إِنَّهُمۡ لَهُمُ ٱلۡمَنصُورُونَ ١٧٢ كە بەدڵنیاییی، هەر
ئەوان سەركەوتوو سەرفراز دەبن. وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ١٧٣ سەربازە ئیماندارەكانیشمان هەر دەسەڵات
دەگرنە دەست و زاڵ دەبن. فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ١٧٤ جارێ تا ماوەیەك خۆت بگرە و گوێیان پێ مەدە.
وَأَبۡصِرۡهُمۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ١٧٥ تۆ سەرئەنجامی لاری و خوانەناسینیان بخەرە بەرچاو، لە ئایندەدا خۆیان
دەبیننەوە. أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ١٧٦ ئایا ئەوانە پەلەیانە كە زوو سزاو تۆڵەی ئێمە ڕووبەڕوویان ببێت و

یەخەیان پێ بگرێت؟! فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمۡ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلۡمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ قووڕ بەسەریان خاک بەدامانیان
کاتێک کە سزاو تۆڵەی ئێمە دادەبەزێتە مەیدانیان، ئای کە بەربەیانیەکی سامناکە بۆ بێدار کراوەکان. وَتَوَلَّ
عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿١٧٨﴾ تۆ تا ماوەیەک مۆڵەتیان بدە و گوێیان پێ مەدە. وَأَبۡصِرۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ﴿١٧٩﴾
ڕاستیەکان بخەرە بەرچاو، سەرئەنجام خۆیان ئەبیننەوە. سُبۡحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ پاکی و
بێگەردی بۆ پەروەردگارت، پەروەردگاری خاوەن دەسەڵات، لەوەی کە ئەوانە دەیدەنە پاڵ ئەو زاتە بێ هاوەڵ و
هاوتایە. وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٨١﴾ سڵاو دروودیش لەسەر هەموو پێغەمبەران و سەرجەم فرستادەکانی خوا.
وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٨٢﴾ سوپاس و ستایشیش بۆ خوا، پەروەردگاری هەموو جیهانان هەمیشە و
بەردەوام.